

Den højtærede Minister var forbavset over, at det Kreditforeningsudvalg, som han havde forhandlet med om denne Sag, ikke havde gjort ham opmærksom paa det Forhold, jeg forleden fremdrog, at de tre største Kreditforeninger i Fjor havde faaet et meget stort Beløb af Obligationer af deres nu aabne Serier noterede i Tyskland. Ja, det underer nu egentlig ikke mig, thi det fremgaar jo af Lovforslagets Motiver, at det kun er til Jydsk Landkreditforening, man har tænkt paa at stille den Fordring, at der skal aabnes en ny Serie, og at den gamle skal lukkes; men naar der for de københavnske Kreditforeningsdirektører — det er jo vistnok kun med dem, den højtærede Minister har forhandlet — saaledes ikke forelaa nogen Udsigt til, at deres aabne Serier skulde lukkes, saa var der jo ingen Grund for dem til at gøre opmærksom paa de Vanskeligheder, der kunde følge af en saadan Foranstaltning, og at de ikke have gjort Ministeren opmærksom paa Forholdet for den jydsk Landkreditforenings Vedkommende, kan ganske naturligt forklares paa den Maade, at de den Gang ikke have vidst, at Jydsk Landkreditforening i Fjor har faaet optaget et saa stort Beløb til Notering i Tyskland af 5te Series Obligationer, som først ville komme til Udstedelse i de kommende Terminer.

Jeg kunde dernæst ønske at gøre et Par Bemærkninger til det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup). Blandt de Argumenter, som dette ærede Medlem forleden Dag anførte for, at der ikke nu skulde være de samme Grunde til at støtte Laanemarkedet herhjemme ved Oprettelsen af en Hypotekbank som i 1886, da det ærede Medlem foreslog Oprettelsen af en saadan Bank, var bl. a. disse, at nu vare Laaneforholdene herhjemme rolige og gode, sammenlignet med Forholdene i 1886, og nu var et meget betydeligt Beløb af de Obligationer, der vare funderede i vore Grundejendomme, anbragt i Udlandet, et meget større Beløb end i 1886. Det ærede Medlem mente endogsaa, at man vilde kunne gaa ud fra, at ca. Halvdelen af vor Prioritetsgæld, der jo i Motiverne til Lovforslaget anslaaes til $2\frac{1}{2}$ Milliard, var paa Udlandets Hænder. Vi have imidlertid ikke noget bedre Maal for Pengemarkedets Tilstand

end Kursen paa Kreditforeningsobligationerne, og jeg skal da oplyse, at Dagen før Hypotekbankforslaget i 1886 blev indbragt i Folketinget, noteredes Østifternes Kreditforenings 4 pCts Obligationer af den løbende Serie til $100\frac{1}{2}$ og Jydsk Landkreditforenings tilsvarende Obligationer til $100\frac{1}{4}$. Men i Øjeblikket ere de tilsvarende Kurser jo kun henholdsvis $96\frac{3}{4}$ og $96\frac{1}{2}$, altsaa omtrent 4 pCt. lavere. Og hvad det store Beløb af Prioritetsobligationer angaar, som skulde være paa fremmede Hænder, saa er det Tal, det ærede 10de kongevalgte Medlem nævnte, utvivlsomt anslaaet meget for højt. Da Skattekommissionen i 1900 var nedsat, foretog den ogsaa et Skøn over, hvor stort et Beløb af Kreditforeningsobligationer der da var paa fremmede Hænder, og den kom da til det Resultat, at Beløbet den Gang kun var ca. 65 Mill. Kr. Det er muligt, at dette Beløb siden da er blevet fordoblet, maaske ogsaa lidt mere end fordoblet, skønt jeg tvivler om, at det er ret meget, men jeg nærer ingen Tvivl om, at det ærede 10de kongevalgte Medlem har anslaaet det Beløb af vor Prioritetsgæld, som er paa udenlandske Hænder, mindst 1 Milliard for højt.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) kom med en Bemærkning i forrige Møde, som jeg ikke kan være enig med ham i, og som jeg derfor maa tage Afstand fra, skønt jeg ellers i det væsentlige var enig med ham. Det ærede Medlem var ikke tilfreds med en Bestemmelse, der i det andet Ting er sat ind i § 11, om, at Hypotekbankens Indkøb af Kreditforeningsobligationer som Regel skal ske hos Kreditforeningerne selv. Det ærede Medlem fandt, at det var en uheldig og kedelig Bestemmelse, som han udtrykte sig. Jeg er ikke enig med ham deri. Dersom Forholdet var det, som han gik ud fra, at det vilde føre til Køb hos Kreditforeningerne til fast Kurs paa Levering, saa vilde jeg have været enig med ham, hvad jo ogsaa fremgaar af de Udtalelser, jeg fremkom med forleden Dag om en anden Bestemmelse, som findes i sidste Stykke af § 11, og som tager Sigte paa dette Forhold. Men med den af det ærede Medlem omtalte Bestemmelse tilsigtes kun, at Hypotekbanken ved sit Indkøb af Kreditforeningsobligationer i størst muligt Om-